

Revelația sau o chemare la urne

Gerra Orivera

riduri pe obrazul înțelepciunii

pe cantul destinului glezna flexează o naștere
în ritm de hip hop
asemenea o moarte surprinde pauza dintre octave
ambulanța sosește mereu în ultima clipă
inutilă ca o apnee de veșnicie
Socrate numără bobii speranței (precum alții conturi în bănci elvețiene)
adevărul nu are nevoie să se oculteze
propria-i față e deghezarea perfectă
nu-mi mai trimite prin poștă fotografii voalate
viața mă scoate din pălăria magicianului cu propria voie
fără procură culoarea fierbe-n artere
luntrea spartă a ochilor eșuează pe coastele Stixului
abrupte ca ziua ce-și sparge talazul de mine
nu mă salvează de la înec plasa Pythiei
este prea rară
întrebarea persistă ca o tumoare incurabilă
din oglindă cine privește
fără de sine
chiar de nu vin spre cine agora întinde ventuze
atingerea duhului soarbe timpul și-i schimbă codul genetic
scheletul se-ncarcă de carne
curcubeiele din vene mistuie umbra înainte de apus apoteoza
stă gata să cadă
ghilotină
jurații împletesc frânghie din fluturi de noapte

cucuta sparge spațiul
prea strâmt pentru Socrate

urna își răstoarnă în mine
dimineața